

Dosarul nr. 3ra-1064/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Osipov și Anatolie Coadă împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Ministerul Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 16 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 25 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2018, Ion Osipov și Anatolie Coadă au depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții Ion Osipov și Anatolie Coadă au indicat că conform certificatului eliberat de către Șeful IP Căușeni din 17 aprilie 2018, se confirmă faptul că Ion Osipov a activat în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni, în perioada 08 noiembrie 1999 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 14 din 08 noiembrie 1999) până la data de 05 noiembrie 2001 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 191 EF din 05 noiembrie 2001, vechimea în muncă a constituit 1 an, 11 luni, 27 zile și pentru perioada de la 23 noiembrie 2002 (ordinul comisarului IPJ Tighina 41 EF din 23 noiembrie 2002) până la data de 30 mai 2003 (ordinul CPR nr. 68 EF din 30 iulie 2003) vechimea în muncă a constituit 6 luni, 7 zile în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni al IPJ Tighina.

De asemenea, reclamantii au menționat că conform certificatului eliberat de către Șeful IP Căușeni din 04 aprilie 2018, cu nr. 46 se confirmă faptul că reclamantul Anatolie Coadă a activat în funcția de șef al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni în perioada 14 mai 2004 (ordinul MAI nr. 169 ef. din 14 mai 2004) până la data de 03 iunie 2005 - vechimea în muncă a constituit 1 an și 19 zile.

Reclamantii au afirmat că conform Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție pct. 8, lit. d), la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a sistemului penitenciar se acordă următoarele înlesniri - două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în instituțiile penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Reclamantii au menționat că conform art. 33 alin. (2) din Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „Cu privire la sistemul penitenciar”, în vigoare până la 21 martie 2008, vechimea în muncă în vederea acordării pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar se calculează cu următoarele înlesniri: o zi de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, izolatoare de urmărire penală și în instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări în subteran se consideră ca 2 zile de serviciu. Astfel, penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, izolatoarele de detenție provizorie și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici sunt entități care cad sub incidența reglementărilor de la pct. 8 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 78 din 21 februarie 1991. Prin urmare, colaboratorii care au efectuat serviciul de pază escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală în prezent au dreptul la recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct. 8, lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

Reclamantii au reiterat că în temeiul Ordinului Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 96 din 20 martie 2018 „Cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”, s-a ordonat acordarea înlesnirilor două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri din cadrul subdiviziunilor, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, pe perioada activității în cadrul subdiviziunilor de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de deținere provizorie), care urmează a fi luate în considerare la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu prevederile Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă din trupele organelor afacerilor interne.

Reclamanții s-au adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă prin care au solicitat recalcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei pentru perioada în care aceștia au activat, adresând cererile cu nr. 0-976 /2018, cu nr. c-977/2018, pentru reclamantul Ion Osipov perioada care a activat în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni în perioada 08 noiembrie 1999 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 14 din 08 noiembrie 1999) până la data de 05 noiembrie 2001 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 191 EF din 05 noiembrie 2001) - vechimea în muncă a constituit 01 ani, 11 luni, 27 zile și pentru perioada de la 23 noiembrie 2002 (ordinul comisarului IPJ Tighina 41 EF din 23 noiembrie 2002) până la data de 30 mai 2003 (ordinul CPR nr. 68 EF din 30 iulie 2003) a constituit 6 luni și 07 zile în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni al IPJ Tighina, iar pentru reclamantul Anatolie Coadă - perioada activată în izolatorul de detenție provizorie conform certificatului a șefului IP Căușeni, comisarului principal Vitalie Arnăut nr. 46 din 04 aprilie 2018, în funcția de șef al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni în perioada 14 mai 2004 (ordinul MAI nr. 169 ef. din 14 mai 2004) până la data de 03 iunie 2005 - vechimea în muncă a constituit 01 an și 19 zile.

Reclamanții au menționat că nu au primit răspuns la cererea prealabilă.

Reclamanții au solicitat admiterea acțiunii, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale, și a Ministerului Afacerilor Interne de a le recalcula vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei și anume :

- pentru Ion Osipov - perioada care a activat în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni în perioada 08 noiembrie 1999 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 14 din 08 noiembrie 1999) până la data de 05 noiembrie 2001 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 191 EF din 05 noiembrie 2001 - vechimea în muncă a constituit 01 ani, 11 luni și 27 zile și pentru perioada de la 23 noiembrie 2002 (ordinul comisarului IPJ Tighina 41 EF din 23 noiembrie 2002) până la data de 30 mai 2003 (ordinul CPR nr. 68 EF din 30 iulie 2003) a constituit 6 luni și 07 zile în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni al IPJ Tighina;

- pentru Anatolie Coadă perioada activată în izolatorul de detenție provizorie conform certificatului confirmare a șefului IP Căușeni, comisarului principal Vitalie Arnăut nr. 46 din 04 aprilie 2018, în funcția de șef al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni în perioada 14 mai 2004 (ordinal MAI nr. 169 ef. din 14 mai 2004) până la data de 03 iunie 2005 - vechimea în muncă a constituit 01 an, și 19 zile (f.d. 1-5).

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanții Ion Osipov și Anatolie Coadă au înaintat cerere privind concretizarea cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată, prin care au solicitat de a recunoaște drept ilegale refuzurile Casei Naționale de Asigurări Sociale și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, de a le recalcula pensia ca pensionari al MAI în baza ordinul MAI nr. 96 din 20 martie 2018; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a le recalcula vechimea în muncă cu avantaje pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie și Serviciului de Escortă, calculându-se două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu și anume:

- pentru reclamantul Ion Osipov - perioada care a activat în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni în perioada 08 noiembrie 1999 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 14 din 08 noiembrie 1999) până la data de

05 noiembrie 2001 (ordinul comisarului IPJ Tighina nr. 191 EF din 05 noiembrie 2001 - vechimea în muncă a constituit 01 ani, 11 luni și 27 zile și pentru perioada de la 23 noiembrie 2002 (ordinul comisarului IPJ Tighina 41 EF din 23 noiembrie 2002) până la data de 30 mai 2003 (ordinul CPR nr. 68 EF din 30 iulie 2003) a constituit 6 luni și 07 zile în funcția de polițist al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni al IPJ Tighina,

- pentru reclamantul Anatolie Coadă perioada activată în izolatorul de detenție provizorie conform certificatului confirmare a șefului IP Căușeni, comisarului principal Vitalie Arnăut nr. 46 din 04 aprilie 2018, în funcția de șef al izolatorului de detenție provizorie al CPS Căușeni în perioada 14 mai 2004 (ordinal MAI nr. 169 ef. din 14 mai 2004) până la data de 03 iunie 2005 - vechimea în muncă a constituit 01 an, și 19 zile (f.d.130-133).

Prin hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ion Osipov și Anatolie Coadă împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la recalcularea vechimii în muncă, S-a anulat în tot refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 0-976/18 din 15 iunie 2018, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze cuantumul pensiei stabilite lui Ion Osipov, în baza recalculului vechimii în muncă confirmat prin certificatul Inspectoratului de Poliție Căușeni din 17 aprilie 2018, și achitarea diferenței pensiei începând cu 11 decembrie 2009, s-a anulat în tot refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-977/18 din 23 mai 2018, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze cuantumul pensiei stabilite lui Anatolie Coadă, în baza recalculului vechimii în muncă confirmat prin certificatul Inspectoratului de Poliție Căușeni nr. 46 din 04 aprilie 2018, și achitarea diferenței pensiei începând cu 28 iunie 2008, cererea de chemare în judecată, în partea pretențiilor împotriva Ministerului Afacerilor Interne, s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.148, 154-158).

Prin decizia din 16 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 202-219).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Ion Osipov și Anatolie Coadă întrunesc condițiile prevăzute de art. 61 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne (în redacția Legii nr. 282 din 16 decembrie 2016, Monitorul Oficial 472-477/27 decembrie 2016, în vigoare la 01 ianuarie 2017). Pe cale de consecință, instanța de fond întemeiat a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea mărimii pensiei lui Ion Osipov, în baza recalculului vechimii în muncă confirmat prin certificatul Inspectoratului de Poliție Căușeni din 17 aprilie 2018, și achitarea diferenței pensiei începând cu 11 decembrie 2009 și lui Anatolie Coadă, în baza recalculului vechimii în muncă, confirmat prin certificatul Inspectoratului de Poliție Căușeni nr. 46 din 04 aprilie 2018, și achitarea diferenței pensiei începând cu data stabilirii pensiei. S-a mai stabilit că prin hotărârea contestată instanța de fond a admis și pretenția reclamantului/intimat cu privire la declararea ilegală a refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 0-976/18 din 15 iunie 2018 și refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-977/18 din 23 mai 2018.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 23 septembrie 2020 și 30 septembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a

contestat-o cu recurs prin intermediul oficiului poștal, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii.

În motivarea recursului, recurenta, Casa Națională de Asigurări Sociale, a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, fiind apreciate eronat probele.

Recurenta a menționat că instanța de fond obligând Casa Națională de Asigurări Sociale la recalcularea pensiei intimaților a indicat că recalcularea respectivă urmează a fi efectuată, pentru Ion Osipov, în baza recalculului vechimii în muncă confirmat prin certificatul Inspectoratului de Poliție Căușeni din 17 aprilie 2018, iar pentru Coadă Anatolie, în baza recalculului vechimii în muncă, confirmat prin Certificatul Inspectoratului de Poliție Căușeni nr. 46 din 04 aprilie 2018.

Recurenta a remarcat că prin preținsele „certIFICATE de recalculare a vechimii în muncă” indicate supra, de fapt nu a fost efectuată recalcularea vechimii în muncă intimaților Ion Osipov și Anatolie Coadă. În conținutul certificatului Inspectoratului de Poliție Căușeni din 17 aprilie 2018 și certificatul Inspectoratului de Poliție Căușeni nr. 46 din 04 aprilie 2018, este doar indicată perioadele de timp în care intimații au activat în cadrul izolatorului de detenție provizorie, nefiind recalculată vechimea în muncă cu avantaje de 1:2.

Recurenta a indicat că la materialele cauzei este anexat, calculul vechimii în muncă din 25 decembrie 2009, care a stat la baza stabilirii pensiei intimatului Ion Osipov, și unde se poate observa că perioada de activitate a acestuia în cadrul izolatorului de detenție provizorie: 08 noiembrie 1999 – 05 noiembrie 2001; 23 noiembrie 2002 – 30 mai 2003, figurează la calcularea vechimii totale în serviciu, dar calculată fără avantaje. Situația este similară și în cazul intimatului Anatolie Coadă. La materialele dosarului este anexat calculul vechimii în muncă din 28 iunie 2008, conform căruia în vechimea în muncă este inclusă perioada de activitate a acestuia în cadrul izolatorului de detenție provizorie: 14 mai 2004 – 03 iunie 2005, dar calculată fără avantaje. Respectiv, în cazul punerii în executare a deciziei, vechimea în muncă în muncă a intimaților rămâne neschimbată, respectiv suma pensiei a acestora nu va suferi nicio modificare, cu alte cuvinte decizia nu va produce efectul scontat de intimați în cazul dat.

Recurenta a considerat că instanțele judecătorești inferioare urmau să admită cerințele intimaților împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, privind recalcularea vechimii în muncă cu avantaje pentru perioadele de activitate în cadrul izolatorului de detenție provizorie. Iar, ulterior intimații cu vechimea în muncă recalculată cu avantaje, urmau să depună cerere la Casa Națională de Asigurări Sociale pentru recalcularea pensiei. Astfel, doar instituțiile de forță sunt organele abilitate pentru eliberarea calculului vechimii în serviciu și a soldei bănești, pentru subiecții vizati.

La 16 octombrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților Ion Osipov, Anatolie Coadă și Ministerului Afacerilor Interne copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei din 16 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.230, vol. I).

La 04 noiembrie 2020 Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a

depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

La 24 noiembrie 2020 Ion Osipov și Anatolie Coadă au depus referință prin care au solicitat declararea recursului inadmisibil.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 16 septembrie 2020, fiind recepționată de recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale la 09 octombrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică activă marina.samatiuc@justice.md, anexat la materialele cauzei (f.d. 227-228, vol. I).

Astfel, recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 30 septembrie 2020, este depus în termen. (f.d. 223-226, vol. I).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan